

ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: 05/2-7

Датум: 11.04.2024. године

ВЕЋЕ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75 Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Јово, Светислав, Бакић
2. Предложено звање: ванредни професор
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Социологија
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: пуно радно време
5. До овог избора кандидат је био у звању: ванредног професора
у које је први пут изабран: 10.07.2019. године
за ужу научну област /наставни предмет: Социологија

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 10.07.2024. године
2. Датум започињања поступка: 07.12.2023. године
(датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 03.01.2024. године у огласним новинама „Послови“ Националне службе за запошљавање, сајту Факултета и сајту Универзитета
4. Звање за које је расписан конкурс: ванредни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Универзитета у Београду – Филозофског факултета, 21.12.2023. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) проф. др Тодор Куљић, редовни професор у пензији, Социологија, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) проф. др Владимир Илић, редовни професор, Социологија, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

3) проф. др Небојша Владисављевић, редовни професор, Политичке науке, Факултет политичких наука Универзитета у Београду

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности : 07.03.2024. године

6. Начин (место) објављивања реферата: сајт Универзитета у Београду-Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
11.04.2024. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Јова Бакића у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Изјава о изворности;
6. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим прилога под бројем 4, достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
05/4-02 бр. 711/1-III/2
11.04.2024. године
ЗЈ/ПС

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XVIII редовној седници, одржаној дана 11.04.2024. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Јово Бакић** изабере у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА, тежиште истраживања: Социологија политике, са пуним радним временом, на Одељењу за социологију, на одређено време у трајању од 5 година.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање ванредног професора, за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА, тежиште истраживања: Социологија политике, због потребе Факултета, Одељења за социологију.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 11.04.2024. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Јово Бакић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023), чланом 135. Статута Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22, 236/22, 241/22, 243/22, 244/23 245/23 и 247/23), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Јову Бакићу
1х Одељењу за социологију
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

Изборном већу Филозофског факултета
Универзитет у Београду

Реферат

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду од 21. децембра 2023. године, изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање једног ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА, тежиште истраживања Социологија политике, са пуним радним временом, на Одељењу за социологију Филозофског Факултета, на одређено време у трајању од пет година. На основу анализе конкурсног материјала Комисија подноси Већу следећи

Извештај

На конкурс за ванредног професора за ужу научну област Социологија, тежиште истраживања Социологија политике, објављеном у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ 3. јануара 2024. године, пријавио се кандидат др Јово Бакић, запослен у звању ванредног професора на Одељењу за социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Јово Бакић је рођен у Београду 1970. године. Дипломирао је на Одељењу за социологију Филозофског факултета у Београду 1996. године с просеком 9,19. Магистрирао је на истом Одељењу 2002. године с просеком 9,80. Такође, на истом Одељењу је одбранио и докторску дисертацију 2009. године. Објавио је три обимне монографије: 2004. *Идеологије југословенства између српског и хрватског национализма 1918-1941*. Зрењанин: ГНБ „Жарко Зрењанин“; 2011. *Југославија: разарање и његови тумачи*. Београд: Службени гласник; 2019. *Европска крајња десница 1945-2018*. Београд: Клио. Поред тога, уредио је зборник, настао прерадом десет изабраних студентских дипломских, завршних и мастер радова које је (2011-2021) менторски усмеравао – 2021. *Истраживања национализма у Србији почетком 21. века: Радови млађе генерације социолога*. Београд: Универзитет у Београду, ИСИ ФФ. Напоследку, аутор је преко 40 краћих научних студија на српском, енглеском и немачком језику у научним часописима и зборницима радова.

У звању асистента-приправника налазио се 1998-2002; у звању асистента 2002-2009; у звању доцента 2009-2019; а у звање ванредног професора први пут је биран 2019. године. Обављао је професионалне дужности: главног и одговорног уредника часописа *Социологија* (2011-12); члана Етичког одбора Српског социолошког друштва (2009-12); председника Удружења социолога Србије и Црне Горе (2015-19). Члан је Социолошког научног друштва Србије. Стручно се усавршавао на универзитетима: Оксфорд (2003/4), Хелсински (2009), Масачусетс, Амхерст (2010), Карлов универзитет, Праг (2018).

Наставу, уз помоћ асистента Немање Костића, држи на на обавезном курсу основних академских студија *Социологији политике*, као и на изборним курсевима *Социологија етничких група и нација*, *Идеологије југословенства* и *Превладавање прошлости*. Такође, држи наставу и на мастер студијама на курсу *Друштво и политика*. Напоследку, заједно с проф. др Слободаном Антонићем, предаје *Политичку социологију* на докторским студијама. Приступ у настави му је одмерен, подстицајан и интерактиван, па га студенти неретко бирају за ментора на основним и мастер студијама (15 завршних и мастер радова одбрањено је под његовим менторством од последњег избора у звање) и увек оцењују одличним оценама. Уредио је (2021) и зборник радова насталих од најбољих 10 завршних, дипломских и мастер радова из области Социологије етничких група и нација одбрањених у раздобљу 2011-2021. Од последњег избора у звање учествовао је и у два комисијама за одбрану докторске дисертације, а менторски усмерава израду једне докторске дисертације.

Кандидат редовно учествује у научним пројектима. Од претходног избора у звање ванредног професора, објавио је једанаест самосталних научних радова, али овде представљамо само седам оних који се рачунају за избор у одговарајуће звање.

Најважнији рад који је кандидат објавио је поглавље “The Serbian Far Right, Football Hooligans, And Their Instrumentalisation by an Authoritarian Regime: Serbia as Case Study” у зборнику угледне издавачке куће Раутлиџ (Routledge) о десничарском екстремизму у Европи – Katherine Kondor and Mark Littler (ed.). *The Routledge Handbook of Far-Right Extremism in Europe*. London & New York: Routledge. У овом раду, који је у зборнику добио ударно место (прво поглавље после увода), језгровито се излаже историјски развој теоријски прецизно рашчлањене (екстремна и радикална) и одређене крајње деснице у Србији током последње три и по деценије. Њен настанак и развој се доводи у везу с увођењем и фазама развоја вишестраначког система у Републици Србији и ратовима за југословенско наслеђе. У првој фази вишестраначја успостављена је чврста веза између ауторитарног Милошевићевог режима и екстремно-десничарске Српске радикалне странке, која је заузела скоро цео простор на крајњој десници, па су маргиналне, некад и још екстремније десничарске групе попут Националног строја, кружиле око ње, док потенцијално ривалске групације, нпр. Арканова Странка српског јединства, није успевала да јој трајније умањи значај, упркос подршци режима (којем није одговарало да једна крајње десничарска странка буде претерано јака). Током ратова за југословенско наслеђе 1991-1999. учвршћена је већ раније створена веза између безбедносних структура, навијачких и криминалних група и крајње десничарских организација, где је режим у већој или мањој мери контролисао све поменуте делатнике. Током друге фазе вишестраначја, до које долази, између осталог, и због тога што је део безбедносних служби и криминално-навијачких група отказао послушност ауторитарном режиму, стављајући у позицију таоца нови олигархијски режим, дошло је прво до оштрог пада

значаја крајње деснице, али се она, након изручења Милошевића Хашком трибуналу и почетка убрзаног преласка на капитализам, ускоро опоравила у познатом лику Српске радикалне странке, која је обновила везе са све моћнијим криминално-навијачким групацијама, које су се представљале као „патриотски пси-чувари“. Када су други и трећи човек СРС, будући председници Републике Србије, напустили ову странку и њену експанзивно-националистичку идеологију и основали Српску напредну странку, задржали су успостављене везе с криминалцима који су криминално делање крили испод смоквиног листа национализма и вођства навијачких група, претворених у најагресивније екстремно-десничарске групације у Србији. По доласку напредњака на власт (2012), чиме започиње трећа фаза вишестранацја, искоришћена су ова познанства да се криминалцима на челу навијачких група омогуће богаћење и прање прљавог новца кроз њихова новооснована предузећа и уговорене послове с државним предузећима. Заузврат, помоћу њих су дисциплинована „навијачка племена“ и супарничке навијачке односно криминалне групе, а цена је плаћена у држави коју је отео организовани криминал. Истовремено, ауторитарни режим почео је да ствара крајње десничарске сателите, некада и од криминално-навијачких група, као потенцијалне коалиционе партнере односно страшила за политичке противнике и спољно-политичке делатнике, зависно од његових тренутних потреба. Закључак је да ће степен вишегодишњег видљивог померања напредњачког режима према радикалној десници, односно враћање крајње десничарским идеолошким коренима, зависити превасходно од изборних домета радикално-десничарских странака у ЕУ; док политика и криминал остају најбржи начини богаћења, а национализам и фудбал међу најефикаснијим средствима скривања тог богаћења на периферији светског капиталистичког система.

Други рад који приказујемо је „Пријем дела Карла Крауса међу српским интелектуалцима“, објављен у часопису Социологија. У овом раду је кандидат истраживао однос српских интелектуалаца националистичке и антинационалистичке усмерености према делу Карла Крауса. Потоњи се приближавао идеалном типу интелектуалца, писао је сатире против владајућих кругова Аустро-Угарске, отворено се залажући за њено реструктурисање, па чак и разградњу. Раскринкавао је ратне планове хабзбуршких и немачких елита против Србије, а нарочито је исмевао ратнохушкачку бечку штампу и династичке интелектуалце, који су издали позив интелектуалца подржавањем и правдањем поменутих ратних планова. Кандидат је то показао анализом оних делова Краусовог ремек-дела „Последњи дани човечанства“ који су се односили на поменуте теме. Па ипак, на изненађење аутора чланка, међу Србима је, за разлику од Хрвата, увелико изостајала пажња за Краусово дело, што га је подстакло да се запита због чега је то тако. Разлог за то нашао је у националистичкој провинцијалности знатног дела српских интелектуалаца, али и у ратоборности неких од њих у сутоњи социјалистичке Југославије, пошто је Краусово дело било према сопственој етничкој (јеврејској) припадности и аустријској домовини критички усмерено и бескомпромисно пацифистичко. Истовремено,

мањи део српских антинационалистичких интелектуалаца био је привучен искључиво антинационалистичкој и пацифистичкој усмерености Крауса, а сасвим је изгубио из вида његову критику империјалистичких интереса Аустро-Угарске и Немачке, баш као што им је и у растурању Југославије промакао овај аспект. Кандидат је с успехом приказао социолошко-сазнајну условљеност заинтересованости односно њеног изостанка за неку личност и њено дело у посебној друштвено-политичкој и интелектуалној средини.

У раду „Политичка употреба хомофобије навијачких племена приликом 'парада поноса'“ кандидат разматра хомофобију навијачких група, историјат одржавања Параде поноса и начин на који су навијачку хомофобију користили водећи политичари у последње две деценије. Парада је углавном насилно разбијана или отказивана из безбедносних разлога, јер није било спремности државе да одбрани право на мирно окупљање. Ипак, након 2014. су се параде поноса одвијале несметано, упркос томе што је хомофобија све време једнако изражена међу навијачима и широко распрострањена у друштву. Аутор чланка сматра да се разлог крије како у потреби режима да се легитимише пред ЕУ, тако и у његовом односу према навијачким групама. Наиме, неки челници „делија“ у управо 2015, када је одржана прва релативно безбедна парада, основали предузећа посредством којих перу новац и склапају лукративне послове с државом. Вође других група су искоришћени за стварање нове навијачке групе „јањичари“ у циљу контролисања непослушних „гробара“. У чланку су документоване пословне, криминалне и навијачке везе неких чланова најмоћнијег човека у Србији. Из овога се закључује да није успостављена правна држава, него симбиоза организованог криминала и ауторитарног режима. Стога је закључено да је и заштита права ЛГБТИ особа у будућности несигурна, што су показали и догађаји око одржавања Европрајда 2022. године, након што је Беливукова група ухапшена.

Кандидат је у зборнику *Resetting the Left in Europe: Challenges, attempts and obstacles*, који је уредила Ирена Ристић и који је настао од изабраних излагања на истоименој међународној конференцији, објавио поглавље „What's left of the Left in Serbia following the restoration of capitalism“. У њему се расправља о незавидном стању у којем се налази левица у Србији, као и о узроцима због којих је то тако. Свакако, стање левике је у целој Европи лоше након пораза европског социјализма и окретања социјално-демократских странака придницима средњих слојева, односно њихове издаје радника. Но, у Србији постоје и посебни додатни разлози жалосног стања левике који су превасходно садржани у чињеници да су номинално левичарске партије – Социјалистичка партија Србије и Југословенска удружена левица – значајно компромитовале левицу током деведесетих година двадесетог века, учествујући у распламсавању национализма и вођењу ратова за југословенско наслеђе 1991-99, чиме је изневерен начелни левичарски интернационализам. Штавише, СПС подржава или учествује у владама које воде неолибералну политику и након 2003. године, па је тиме, ако је раније и било дилеме о идеолошком профилу ове партије, она саму себе коначно исписала из левике, упркос

своме левичарском програму и повременој левичарској реторици. Извесну наду у стварање левице дају постојеће мале левичарске групе које окупљају младе радикалне демократе и левичаре. Ова нада је ипак слаба, јер су те групе углавном међусобно посвађане, па је и први озбиљнији покушај стварања јединствене левичарске партије неславно пропао после око годину и по дана. Ово се дешавало управо у време када је аутор поглавља, активно укључен у рад ове партије, завршавао текст, те је и о томе уз потребну дозу самоироније написао пар редова.

У зборнику *Disaster Construction and Reconstruction: Lessons from COVID-19 for ethics, politics and law*, који је настао од изабраних излагања с истоимене међународне конференције и који су уредили Донал О'Матуна (Dónal O'Mathúna) и Веселин Митровић, кандидат је објавио поглавље „The Attitude of Far-Right Organisations Towards Measures Against the COVID-19 Pandemic In Serbia 2020-2022”. У овом кратком истраживању провераване су међусобно супротстављене хипотезе: 1) организације крајње деснице у Србији послушно следе веома променљиве мере и њихову примену против пандемије КОВИД-19; 2) што су мере против КОВИД-19 строже, то је противљење крајње десничарских организација тим мерама јаче. У потоњој хипотези пошло се од налаза претходних истраживања у свету да су десничари уопште, а нарочито крајње десничарски демагози, мање забринуте због раширености коронавируса и да чешће сумњају и у његово само постојање или пак сматрају да је вештачки произведен и намерно пуштен благодарећи завери елита против народа. Дакле, домаћи крајњи десничари требало је да изражавају веома велико противљење према мерама ауторитарног режима у првом раздобљу сузбијања ширења коронавируса, а да с драстичним попуштањем мера изгубе интересовање за КОВИД-19. Но, пошто су претходна истраживања домаће крајње деснице о другим темама која је кандидат радио показала да се бар један део крајње десничарских организација налази под контролом ауторитарног режима, изведена је и овде наведена прва претпоставка о томе да ће ове организације подржавати мере против КОВИД-19, па ма какве оне биле. Заиста, испоставило се да су „Српска десница“, „Левијатан“, „Српска радикална странка“, „Српска странка Заветници“, и крајње десничарска фудбалска племена подржавала мере, какве год биле, или их пак прећуткивале („Светосавски савез Образ“, који је критиковао мере само за време Усркса 19. априла 2020, „Српска част“ и „Национални српски фронт“). Међутим, било је и екстремно-десничарских организација које су оштро критиковале мере током ванредног стања („Српска акција“, „Народне патроле“, „Зентропа“), а изгубиле су интересовање за мере како су оне ослабиле, док су неке радикално-десничарске организације критиковале мере све време: „Српски покрет Двери“, „ДјБ-Суверенисти“ и „Живим за Србију“). Према томе, потоњих шест организација, бар када је реч о односу према пандемији КОВИД-19, вероватно нису биле под контролом, док првопоменуте организације режим свакако контролише.

У зборнику *Фашизам у нашој епохи*, који је уредио Миша Ђурковић на основу изабраних излагања с истоимене конференције националног значаја, кандидат је објавио излагање „Место појма фашизам међу другим појмовима који спадају у крајњу десницу“. У раду се разликују следећи појмови: крајња десница, екстремна десница, фашизам, радикална десница. Први појам је најшири и обухвата све остале појмове. Екстремна десница, као реакционаран, отворено антидемократски и насилан облик крајње деснице, који у дубокој прошлости тражи визију пожељне будућности, обухвата и фашизам, док потоњи укључује у себе национал-социјализам односно нацизам. Радикална десница спада у крајњу десницу, избегава насиље, реторички се позива на демократију, ослања се на тзв. етноплурализам, док покушава да прави ширу коалицију десничарских снага од екстремиста преко радикалних до конзервативних десничара. Иако инсистира на теоријској потреби разликовања ових појмова, кандидат уочава да су у стварности границе између појавама на које се појмови односе променљиве. Стога наглашава да би се радикална десница у условима дубљих друштвених криза капиталистичког друштва могла екстремизовати, па и фашизовати. Узрок овоме лежи у чињеници да све струје крајње деснице деле основне идеолошке вредности, тј. национализам, ксенофобију и ауторитарност, те делају у структурним условима капиталистичког друштва. Отуда не изненађује да радикална десница своје идејне узор неретко налази међу фашистичким мислиоцима из прошлости, показујући тежњу да нацизам одвоји од фашизма (по узору на левичарско ограђивање од стаљинизма), док јој „етноплурализам“ служи да сакрије биолошки расизам иза политички коректне културне копрене. Из истог разлога присутна је и функционална замена једног облика ксенофобије у Европи, антисемитизма, другим ксенофобичним обликом, тј. исламофобијом, међу радикалним десничарима спочетка 21. века.

Напоследку, треба пажњу обратити и на кандидатово поглавље „Утицај реакционарних идеја Николаја Велимировића и Јустина Поповића на организације крајње деснице у постсоцијалистичкој Србији“ у зборнику *Социолошко наслеђе Војина Милића – 100 година од рођења*, који су уредиле Жељка Манић и Анђелка Мирков, а на основу изабраних излагања с истоимене конференције националног значаја. Кандидат је у овом раду применио критичко-идеолошки приступ у анализи идејно-политичких садржаја у делу Николаја Велимировића и Јустина Поповића. Њих двојица су изабрани као предмет анализе с обзиром да их је у последњих четврт века све утицајнија СПЦ прогласила свецима (Велимировића 2003, а Поповића 2010. године). У раду су уочени непријатељи које су ова двојица теолога препознавали у савременом свету, као и њихова заједничка визија пожељног друштва која се налазила у далекој немањићкој прошлости, заснована на симфонији државе и цркве. Обојица су били против свих вредности просветитељства, а Велимировић је спадао у антисемите. Између два светска рата постојале су организационе и личне везе Богомољачког покрета на челу с Велимировићем и фашистичког Збора Димитрија Љотића. Клерикалне организације крајње деснице у постјугословенској Србији

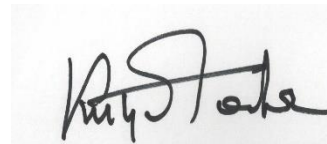
прихватају „светосавски национализам“ Николаја Велимировића као своју идеју водиљу, неретко бирајући новопроглашеног свеца Велимировића као славу организације (Србска акција), а придев „светосавски“ стављајући у наслов својих организација (Светосавски савез Образ). Но, политичку корист од свеца траже и они који не спадају у крајњу десницу, као што је био случај с конзервативцем Војиславом Коштуницом, али и неонацисти, примерице Горан Давидовић Фирер, који пригодно бирају њима блиске цитате једног свеца Српске православне цркве.

Све у свему, реч је о наставнику и истраживачу који се годинама бави социолошким истраживањем сложених прошлих и савремених домаћих, европских и глобалних идејно-политичких процеса. Нарочито је у том смислу значајно истраживање ксенофобичног национализма и крајње деснице у Србији у упоредном европском контексту. У настави на факултету кандидат у континуитету показује солидне педагошке способности, изразити такт и одмерености, па су га студенти редовно оцењивали одличном оценом. Стога предлагемо Изборном већу Филозофског факултета да поново изабере др Јова Бакића у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија.

Место и датум: _____

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. Др Владимир Илић

Проф. Др Тодор Куљић

Проф. Др Небојша Владисављевић

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски
 Ужа научна, односно уметничка област: Социологија
 Број кандидата који се бирају: Један
 Број пријављених кандидата: Један
 Имена пријављених кандидата:
 1. Јово Бакић
 2. _____

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Јово Светислав Бакић
 - Датум и место рођења: 23. март 1970. Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Социологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд 1996.

Мастер:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд 2002.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Социологија

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година одбране: Београд 2009.
 - Наслов дисертације: Развој тумачења процеса нестајања Југославије
 - Ужа научна, односно уметничка област: Социологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2009. доцент
 - 2014. доцент
 - 2019. ванредни професор

3) Испуњени услови за избор у звање _____

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4,50-5,00
3	Искуство у педагошком раду са студентима	26 година

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	15 менторстава
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	3

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	2	1. „Човек и друштво у време кризе“, учесник у научно-истраживачком пројекту Филозофског факултета (финансира и реализује пројект) Универзитета у

			Београду 2020-2022; 2. Министарства науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије у склопу финансирања научноистраживачког рада на Универзитету у Београду – Филозофском факултету (број уговора 451-03-47/2023-01/ 200163 за 2023, односно 451-03-68/2022-14/ 200163 за 2022).
1 1	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
1 2	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
1 3	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
1 4	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		2023. "The Serbian Far Right, Football Hooligans, And Their Instrumentalisation by an Authoritarian Regime: Serbia as Case Study". In: Katherine Kondor and Mark Littler (ed.). <i>The Routledge Handbook of Far-Right Extremism in Europe</i> . London & New York: Routledge. DOI: 10.4324/9781003256892-3 М13 2022. „Politička upotreba homofobije navijačkih plemena prilikom 'parada ponosa'." <i>Sociologija</i> , vol. 64, no. 3, str. 454-472.

			DOI: 10.2298/SOC2203454B . M23 2021. „Prijem dela Karla Krausa među srpskim intelektualcima“. <i>Sociologija</i>, vol. 63, no. 4, str. 624-648. DOI: 10.2298/SOC2104624B M23 2021. “What’s left of the Left in Serbia following the restoration of Capitalism”. U: Irena Ristić (ur). <i>Resetting the Left in Europe: Challenges, attempts and obstacles</i>. Beograd: IDN. M14 (M33)
1 5	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		2024. “The Attitude of Far-Right Organizations towards Measures against the COVID-19 Pandemic in Serbia 2020–2022”. U: Dónal O’ Mathúna and Veselin Mitrović (ur.). <i>Disaster Construction and Reconstruction. Lessons from COVID-19 for Ethics, Politics and Law</i>. Beograd: IDN, str. 217-237. M33 2021. “What’s left of the Left in Serbia following the restoration of Capitalism”. U: Irena Ristić (ur). <i>Resetting the Left in Europe: Challenges, attempts and obstacles</i>. Beograd: IDN. M33 (M14)
1 6	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		2023. „Mesto pojma fašizam među drugim pojmovima koji spadaju u krajnju desnicu“. U: Miša Đurković (ur). <i>Fašizam u</i>

			<i>našoj epohi</i>. Beograd: Čigoja, str. 66-83. M61 2022. „Uticaj reakcionarnih ideja Nikolaja Velimirovića i Justina Popovića na organizacije krajnje desnice u postsocijalističkoj Srbiji“. U: (ur). Željka Manić i Anđelka Mirkov. <i>Sociološko nasleđe Vojina Milića – 100 godina od rođenja</i>. Beograd: Univerzitet, Filozofski fakultet, ISI, str. 93-104. M63
1 7	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
1 8	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		
1 9	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		
2 0	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
2 1	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33		
2 2	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63		
2 3	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
2 4	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководиће или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководиће радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

Учествовао је у раду комисија за одбрану пет мастер радова и две докторске дисертације.

Сарадник је на два домаћа истраживачка пројекта.

Члан је Социолошког научног друштва Србије.

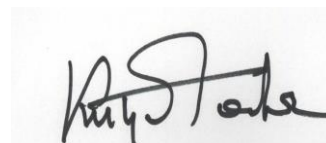
III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Реч је о наставнику и истраживачу који се годинама бави социолошким истраживањем сложених прошлих и савремених домаћих, европских и глобалних идејно-политичких процеса. Нарочито је у том смислу значајно истраживање ксенофобичног национализма и крајње деснице у Србији у упоредном европском контексту. У настави на факултету кандидат у континуитету показује солидне педагошке способности, изразити такт и одмереност, па су га студенти редовно оцењивали одличном оценом. Стога предлажемо Изборном већу Филозофског факултета да поново изабере др Јова Бакића у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија.

Место и датум: _____

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. Др Владимир Илић

Проф. Др Тодор Куљић

Проф. Др Небојша Владисављевић

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Јово Бакић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 18.01.2024. године
